

A **Debreceni Ítéltábla** a dr. Tóth Kitti ügyvéd (CÍM) által képviselt FELPERES (CÍM) felperesnek -, a dr. Nemes Gábor ügyvéd (CÍM) által képviselt I. RENDŰ ALPERES (CÍM) I. rendű alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 2020. október 7-én meghozott 1.P.21.770/2016/171. számú közbenső ítélete ellen az I. rendű alperes által 172. sorszámon alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50 000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes (a továbbiakban: alperes) 1998. januárjában élettársi kapcsolatot létesítettek. A felperes 7 és 5 éves gyermekeit közösen nevelték, majd 2002. március 31-én **SZ.Á.A.** nevű közös gyermekük született.
- [2] A felperesnek korábban fennállt házassága vagyonmegosztásából - többek között - 1 300 000 forint készpénze volt, amit az életközösség megkezdésekor az alperesnek átadott, aki ezt az összeget a közös élet megkezdéséhez, közös vagyonszerzéshez felhasználta.
- [3] A peres felek az összeköltözésük után közös bankszámlát is nyitottak, hallgatólagos megállapodás volt közöttük, hogy az alperes fizetése a közös számlára érkezett, és azt is költötte a felperes a közös háztartás vitelére. A közös bankszámla 2010. november 17-én megszűnt.
- [4] A felperes és az alperes az élettársi kapcsolat létesítésekor a közös életet a **CÍM1** alatti bérelt lakásban kezdték meg, majd 2001-ben a **B.i** Önkormányzat által a felperesnek kiutalt **CÍM2** alatti lakásba költöztek, amit felújítottak.
- [5] A felperes és az alperes 2008. június 12-én megvásárolták 1/2-1/2 tulajdoni arányban a közös lakóhelyül szolgáló **CÍM3** alatti ingatlant, ahol közös háztartásban éltek 2015. május 15-ig, közösen nevelték a közös kiskorú gyermeküket.
- [6] A felperes házasságból született gyermekei is ebbe a közös lakásba jártak haza a felperes elköltözéséig.
- [7] A felperes és az alperes 1/2-1/2 arányban tulajdonosai a gyümölcsös, illetve erdő ingatlanoknak, amelyeket 1998. május 14-e és november 4-e között vásároltak, majd azokra gyümölcsfákat telepítettek.
- [8] 1999. november 17-én és 2012. szeptember 5-én egy-egy **B.-i** külterületi gyümölcsös az alperes nevére került megvásárlásra. Ugyancsak az alperes nevére vásárolták meg a felek a **CÍM4**, a **CÍM5**

ingatlanokat, ezekre azonban a gyümölcsös telepítése a **KFT1.** által elnyert pályázati pénz felhasználásával utólagos finanszírozással történt.

- [9] A felek 2013. május 17-én újabb **B.-i** külterületi ingatlanokat vásároltak az alperes nevére.
- [10] A felperes 1998-tól, az alperes 1991-től mezőgazdasági őstermelő volt, mely tevékenységeikből bevallás alá eső mértékű jövedelmük nem volt.
- [11] Az 1997. január 14-én létesített **KFT2.-t** a cégbíróság 1997. január 27-én jegyezte be a cégjegyzékbe Cg.... számon. **L.F.** 2000. június 7-ig volt a társaság tagja, ekkor az üzletrészt eladta a felperesnek, akinek ezt követően 300 000 forint törzsbetétje volt, valamint az alperesnek, aki a meglévő 500 000 forint törzsbetétjét a megvásárolt 200 000 forint törzsbetéttel növelte. A cég neve 2000. július 11-től **KFT1-re** változott. A cég törzstőkéje 2007. február 13-án 3 000 000 forintra emelkedett. A felperes tagsági jogviszonya megszűnt 2010. december 21-én, amikor az üzletrészt eladta az alperesnek. Azóta a cég egyszemélyi tagja és ügyvezetője az alperes.
- [12] A megvásárolt földeket a **KFT1.** művelte és műveli, a közös tulajdonú földek használatáért a társaság használati díjat a felperesnek 2012 áprilisa óta nem fizetett. Hallgatolagos megállapodás volt a peres felek között arra nézve, hogy 2012. év után is, amikor nagyobb összegeket kellett kifizetni (pl. a közös lakással kapcsolatos dolgokra, felújítási munkára, szigetelésre, kazán javításra, autó javításra, a gyerekkel kapcsolatos költségekre), akkor azt az alperes a saját pénzéből, vagy a kft. pénzéből fizette ki.
- [13] A termőre fordult gyümölcsfákról a gyümölcsöt napszámosok takarították be, a munkába lehetőségeikhez mérten a családtagok is besegítettek. A napszámosok részére járó összeget a felperes tartotta számon, ő számolta ki, 2013 nyarán ennek segítésére a felperes és testvére Excel táblázatot készítettek.
- [14] A felperes **BANK1-nál** vezetett számlakivonata szerint 2012 áprilisa után is rendszeresen, akár naponta többször is vásárolt a **B.-i** élelmiszer boltokban. 2012 után is előfordult, hogy a felperes és az alperes közösen vásárolta meg a háztartásban szükséges dolgokat, a rezsiköltséget közösen fizették, 2009 után az alperes fizette a gázszámlát. A háztartási munkát közösen végezték a peres felek és a gyermekek, ez 2012 után is így történt.
- [15] 2012 tavaszán az alperes a felperesnek fülbevalót vett ajándékba, míg a felperes az alperes 2012. november 10-i születésnapja alkalmával a tágabb családtagok részvételével meglepetés ünnepséget szervezett és az ünnepeltnek nagyobb értékű órát ajándékozott, melyet az alperes elfogadott.
- [16] A felperes tanúként írta alá 2014. március 3-án a **KFT1.** mint lízingbe vevőnek a **BANK2-hoz** intézett kölcsönkérelme részét képező, „Nyilatkozat Kapcsolt és Partnervállalkozásokról” iratot.
- [17] A felperes és az alperes az élettársi kapcsolat létesítése előtt és után is munkaviszonyban álltak, a felperes közös gyermekük megszületése után 2002-től 2005 augusztusáig gyesen és szabadságon volt.
- [18] 2013 augusztusától az alperes a **KFT1.-től** ügyvezetőként kapott fizetést.
- [19] A felek az együttélésük ideje alatt több felsőfokú végzettséget szereztek.
- [20] A Nyírbátori Járásbíróságon számon folyamatban volt perben hozott ítélet tényállása szerint a felperes - abban a perben alperes - korábbi élettársi kapcsolata megszűnt és egyedülállónak tartja el a két nagykorú, valamint a még kiskorú **SZ.Á.A.** utónevű gyermekét.
- [21] A felperes több hivatali iratban (szociális támogatás igénylése, illetve kollégiumi felvételi során stb.) a család tagjaival együtt élő személyként az alperest nem jelölte meg.
- [22] A Nyíregyházi Járásbíróság ... számú jegyzőkönyvében a felperes úgy nyilatkozott, hogy 2014 őszére már az alperessel fennálló élettársi kapcsolata is megromlott. 2014 őszén adódott a lehetőség, hogy **VÁROS1**-ben munkát tudott vállalni, az átjárás napi 3-3,5 órát vett igénybe, az egyik gyermeke **VÁROS2**-en dolgozott, a másik két gyermeke **VÁROS1**-ben volt, ő pedig úgy döntött, hogy össze szeretné tartani a családot, ezen magát és a három fiút értette, és **VÁROS1**-ben akar élni. Közölte ezt az alperessel, aki úgy reagált, hogy ezzel „elhagyja gyermekét”. A közös gyermekükkel 2015 áprilisában közölték, hogy a felperes már nem szeretne életvitelszerűen **B.-ban**, az alperessel

együtt élni.

- [23] Az alperes a perben a 10. sorszámu jegyzokonyvben ugy nyilatkozott, hogy 2015. aprilis 8-an kozolte vele a felperes, hogy **VÁROS1**-be költözik, és akkor este el is költözött a **B.-i** ingatlanból. Már 2014 szeptemberében rossz volt a kapcsolatuk, de úgy gondolta, hogy a gyermek érdekében még lehetett volna javítani ezen. Addig, amíg együtt éltek, a háztartást, a főzést, a mosást, takarítást a felperes intézte, de amióta elköltözött, azóta ezeket a munkálatokat ő végzi. 2014 szeptemberétől fele-fele arányban tudná megnevezni azokat az alkalmakat, amikor hol busszal ment haza **B.-ba** **VÁROS1**-ből a gyermek az anyjával, hol pedig ő ment értük kocsival.
- [24] A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. szeptember 22-én meghozott ... számú ítélete tényállásként tartalmazza, hogy az alperes a közigazgatási eljárás során azt a nyilatkozatot tette, hogy **SZ.Á.A.** nevű gyermekét 2015. május 15-étől neveli egyedül.
- [25] A felperes 2015. május 15-én költözött el a házasságából született két fiával együtt az alperessel közös lakásból és regisztráltatta a lakcímkártyáján a megváltozott lakcímet. A **B.-i** közös lakást elköltözése óta az alperes és a felek közös gyermeke lakja.
- [26] A felperes a 2016. december 12-én benyújtott, majd többször módosított és pontosított keresetében (145., 149.) az alperessel 1998 januárjától 2015. május 15-ig fennállt élettársi kapcsolatban szerzett közös vagyon megszüntetését kérte, hivatkozva a jelen eljárásban irányadó „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 685/A. és az 578/G. §-ok rendelkezéseire és kérte a perköltsége megtérítését.
- [27] Hangsúlyozta a jogalap körében, hogy a közös gazdálkodásra is kiterjedő élettársi kapcsolatuk nem az I. rendű alperes által állított időben, 2012 áprilisában szakadt meg, hanem jóval később, 2015. május 15-én, amikor ő elköltözött a közös lakásból. Ezután az alperes nem akarta őt beengedni a közös lakásba, kulcsát elvette, a személyes dolgaiért sem tudott visszamenni. Ebben a hónapban kezdte az alperes átíratni a saját nevére az internetet, az áramszolgáltatást és a lakásbiztosítást.
- [28] A felperes hivatkozása szerint egy háztartásban éltek az alperessel a **CÍM2** alatti ingatlanban, melyben elköltözéséig közösen gondoskodtak a gyermekükről. Ezt a tényt álláspontja szerint az alperes is elismerte a közigazgatási és munkaügyi bíróság előtt folyamatban volt perben. Előadta, hogy a mindennapi teendőkön kívül közösen mentek el szülői értekezletre is, az osztálypénzt előre az alperes fizette be. Elismerte előfordult, hogy a közös lakásból hétvégén elment az alperes, de utána visszament oda, onnan el nem költözött.
- [29] Állította, hogy a közös lakásban élés alatt mindvégig vezette a háztartást, mosott, főzött, takarított és igyekezett tisztán tartani a lakást. Alaptalannak tartotta az alperesnek azt a hivatkozását, hogy a közös gyermek miatt, illetve azért maradt a lakásban, mert nem lett volna hova mennie. Állította azt is, hogy nem szakadt meg közöttük a szexuális kapcsolat 2012-ben, ennek alátámasztására csatolta az OEP beteg életút fejlécű kimutatást, melynek bejegyzése szerint 2012. októberében és novemberében nőgyógyászati beavatkozáson esett át, mivel a nem kívánt terhességet akarta megelőzni. Keresményüket a közös célok elérésre fordították, közösen finanszírozták az együttélés költségeit, számos ingóságot és ingatlant szereztek közösen, melyek egy része az alperes nevére került megvásárlásra. Aktívan részt vett a gazdasági társaságok ügyintézésében is, több kérelmet, hivatalos iratot ő fogalmazott meg, töltött ki és tanúként is szerepel azon. Előadta azt is, hogy 2 évente vagyonnyilatkozatot kellett tennie, 2015 januárjától nem járult hozzá először az alperes ahhoz, hogy a vagyonnyilatkozatában szerepeljen. Elismerte, hogy más eljárásban tett olyan nyilatkozatot, hogy 2012 óta egyedül neveli a gyermekét, ezt azonban kizárólag azon megfontolásból tette, hogy az alperest megvédje a volt férje által indított számtalan polgári és közigazgatási eljárástól, őt és a kft.-t megkímélje volt férje zaklatásaitól. Előadta, hogy volt férje 2009-ben kezdte meg zaklatásukat, a **KFT1.**-vel kapcsolatban hatósághoz fordult, büntetőeljárást kezdeményezett vele szemben, a kft.-vel szemben munkavédelmi eljárást kezdeményezett,

környezetvédelmi hatósághoz fordult és ez feszültséget okozott az élettársi kapcsolatban, mert az alperes őt okolta az eljárásokért. Ezek miatt vásárolta meg 2010-ben az alperes az ő részét a kft.-ben és szüntették meg 2010-ben a közös bankszámlájukat is.

[30] Elismerte, hogy sok feszültség volt közöttük, a volt férje feljelentgetése miatti problémák áttevődtek a kapcsolatukra, magánéletükre is. Az alperes pl. nem fizette a rezsiköltségeket és a családnak a háztartás vezetéséhez, megélhetéséhez szükséges költségeket, elszámoltatta őt és a pénzügyi hozzájárulása a családi életviteléhez akadozott. Az alperes saját és a kft. bevételeit részben visszaforgatta a kft.-be, részben maga kezelte. A kft.-ben a család ettől függetlenül közösen végezte a tevékenységet, a gyermekek is mentek velük a gyümölcsösbe segíteni.

[31] Az alperes az ellenkérelmében a kereset részbeni elutasítását kérte, a kereset jogalapját nem vitatta, a teljes élettársi közösség felperessel fennállását 1998. január és 2012. április közötti időszakra elismerte. Vitatta, hogy 2012 áprilisa után az élettársi kapcsolat valamennyi feltétele megvalósult volna közöttük, álláspontja szerint ekkor már lényegében csak egy lakásban éltek érzelmi és gazdasági közösség nélkül. Elismerte, hogy a kapcsolatuk megromlásában a felperes volt férjének magatartása is közrehatott, - többek között - emiatt szűnt meg közös bankszámlájuk 2010-ben. Állította, hogy a felperes volt férje feljelentéseiből annyit vett észre, amennyit a felperes elmondott, de neki kellett menni helytállni és végig vinni a különböző eljárásokat. Állítása szerint a házas élet is megszakadt közöttük 2012-ben, a felperes által csatolt beteg életút nem bizonyíték a szexuális kapcsolatukra. Állította, hogy a gazdasági közösségük megszűnése 2009-ben elkezdődött, és 2012 áprilisában megszűnt. Ekkor már a felperessel semmilyen közös tevékenységet nem végeztek, nem terveztek, nem döntöttek el közösen, hogy mit, hogyan használjanak fel. Közös bankszámlájuk 2010-ben megszűnt, utána bár közös vásárlásaik voltak, de minden nagyobb dolog anyagi vonzatát ő viselte vagy a saját pénzéből vagy a kft. pénzéből. Szerinte a kft.-ben lévő felperesi üzletrész 2010. december 21-i, általa történt megvásárlásával közös gazdálkodásuk végleg megszűnt, innentől semmilyen rálátása nem volt a felperesnek az ő munkaviszonyával és vállalkozásaival kapcsolatos dolgokra. A felperes a tagsági jogviszonyának megszűnése előtt is csak jelentéktelen, elhanyagolható mértékben vett részt az ügyintézésben, 2013. évben már nem volt tisztában a társaság által bonyolított ingatlanvásárlások körülményeivel. Ez elmondható a különvagyonából létrehozott **KFT3.**-ről is. Használati díjat a felperes földje után nem fizetett, ehelyett a kft. fizette ki 2012. után is a lakásukon elvégzendő, szükséges felújítási munkákat, pl. a szigetelést vagy mikor a kazán tönkre ment, azt is a kft. pénzéből fizette ki. Ugyan nem írták le a felperessel, hogy a kft. általi költségfizetés a földhasználat fejében történik, de lényegében tudták ezt mindketten, hallgatólagos megállapodás volt közöttük, hogy amikor nagyobb összegeket kellett kifizetni, akkor, ha neki volt személyes pénze, abból tették, ha nem volt, akkor a kft. pénzéből fizette ki, csakúgy, mint a gyermekekkel kapcsolatos költségeket is.

[32] Az elsőfokú bíróság széleskörben lefolytatott bizonyítási eljárást követően a 171. sorszámú közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperes és az alperes 1998 januárjától 2015. május 15-ig élettársi kapcsolatban éltek.

[33] Az elsőfokú bíróság a döntését - a bírósági gyakorlatra is utalással - azzal indokolta, hogy az általa megjelölt időszakban az élettársi kapcsolat törvényi feltételei fennálltak. A felek az életközösség kezdetén is célzottan törekedtek megteremtteni a közös anyagi biztonságukat, lakást, ingóságokat, termőföldet vásároltak, majd működtették is a gazdaságot, míg az élettársi kapcsolat későbbi éveiben a cél - amellet, hogy további vagyonszerzés is történt - a megszerzett vagyon működtetése, a közös háztartás, a családi életközösség fenntartása volt.

[34] Álláspontja szerint a közös bankszámla 2010-ben történő megszüntetése és a felperes üzletrésze eladásának a kapcsolat megítélése szempontjából döntő jelentősége nem volt, az élettársak között a gazdasági kapcsolat megszakadását nem eredményezte, az mindössze a megváltozott

élethelyzetükhöz történő alkalmazkodást tükrözte. A felek a közös folyószámla megszüntetésének eredményeként megváltoztatták az addig kialakult gyakorlatot, már nem a felperes költötte el a családra, a háztartásra az alperes által átutalt pénzt, hanem az alperes maga járult hozzá a lakás költségeihez. Bár kétségtelen volt olyan időszak, amikor az alperes nem járult hozzá a kiadásokhoz, de ez később normalizálódott és a gázszámlát 2012 után is az alperes fizette. Közös vásárlásaik voltak a feleknek 2012 után is, a közös ingatlannal, a közös gyermek iskoláztatásával kapcsolatos nagyobb összegű kiadásokat is az alperes fedezte. A háztartási munkát a családtagok megosztva végezték, a felperes az alperes kérésére még az elköltözése hetében az ablakokat is megtisztította. A közös gyermeküket a felek közösen nevelték, a közös háztartás fenntartásán pedig nem változtatott az sem, hogy a felperes az elköltözése előtti hónapokban ingázott **B.-i** lakásuk és debreceni munkahelye között.

- [35] Megállapította, hogy a felperes és az alperes közötti érzelmi kapcsolat ugyan 2009-ben kezdett megromlani, azonban ennek oka a felperes volt férjének ellenük irányuló zaklatása volt, amely a felek közös érdekeltiségébe tartozó kft. ellen irányuló feljelentésig elmenő zaklatásokban nyilvánult meg.
- [36] A felek 2012 áprilisa után is közös szobában éltek, összetartozásukat harmadik személyekkel szemben felvállalták, kapcsolatukban megmutatkozott az egymás iránti szolidaritás érzése is, függetlenül attól, hogy szexuális kapcsolatuk ténye megállapítható-e, vagy sem.
- [37] Az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy ha a felek teljesen közömbösek lettek volna egymás iránt, féltékenységre visszavezethető veszekedés sem lett volna közöttük. Egymást megajándékozták, 2015. évben még az alperes a felperes házasságából született fiaival ment a saját családjához locsolni vendégségbe, a nagy család együtt ünnepelte 2015 márciusában a felek közös gyermeke születésnapját. A felperes elköltözése meglepte mind az alperes édesanyját, mind a felperes és az alperes tanúként kihallgatott testvéreit, ami arra utal, hogy bár zavarok lehettek az érzelmi kapcsolatban, de a felek érzelmi kapcsolata 2012-ben nem ért véget.
- [38] Az elsőfokú bíróság döntésében részletesen kitért a gazdasági közösséget megalapozó tényekre:
- [39] Rámutatott arra is, hogy a felek pénzkezelésének módja miként valósult meg, gazdasági közösségüket ugyanis, 1998 januárjában történt összeköltözésüktől kezdve kialakították, közös, hosszú távú gazdasági céljaikat az együttélés első éveiben közösen meghatározták, közös lakásingatlant vásároltak, azt felújítottak, amit hosszútávon a családjuk lakhatásának megoldására szántak. Amellett, hogy mindketten munkaviszonnyal is rendelkeztek, a meglévő javaikat közös elhatározással termőföldek vásárlására fordították, a termőföldeken gyümölcsfákat telepítettek, a közös gazdálkodás eredményeként megszerzett javakat is jövedelemszerzésre hasznosították.
- [40] Az életközösség megkezdése előtt az alperes tagságával alapított **KFT1.-nek** a felperes is évekig tagja volt, majd az alperes egyszemélyi tulajdonába került és az ügyvezetése alatt álló kft.-n keresztül művelték, hasznosították a földeket. A mindennapi életvitelhez, megélhetéshez felhasznált vagyoni hozzájárulásokon kívül vagyonukkal, bevételeikkel nem kizárólag elkülönítetten, önállóan rendelkeztek. Az alperes tett nyilatkozatokat arra vonatkozóan, hogy hallgatólagos megállapodás volt a felperessel közöttük, hogy a közös földek hasznosításából származó jövedelmet ő kezeli és használja fel a nagyobb mértékű közös kiadásokra, akár a közös lakással, akár a közös gyermekkel kapcsolatosakra is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez így volt 2012 után és nem változott a felperes elköltözéséig. Ez mind hosszútávú és megvalósult közös gazdasági célnak minősül. Álláspontja szerint a 2012. április utáni közös gazdálkodásra utal az is, hogy az alperes a közös gazdálkodásból származó, a felperes számlájára érkezett pénzből vásárolt részére születésnapi ajándékot, a felperes pedig továbbra is részt vett a gazdálkodásban, 2003-ban traktort vezetett, felperes testvére pedig segített a felperesnek Excel táblázatot készíteni 2013-ban a napszámosok bérének könnyebb nyilvántartása érdekében.
- [41] A felperes nagyobb gyermekei akként nyilatkoztak, hogy 2015-ben végeztek utoljára munkát a gyümölcsösben és hogy a család 2012. április után is részt vett a földeken végzett munkában. Nem

találta alaposnak az elsőfokú bíróság azt az alperesi hivatkozást sem, hogy a felperes az alperes gazdasági ügyleteiről egyáltalán nem tudott, hiszen 2014-ben a felperes írta alá tanúként a **KFT1.** kölcsönkérelméhez tartozó iratot. Az alperes által 168. sorszám alatt csatolt, csak a felperes által aláírt ingatlan csereszerződés ugyan nem realizálódott, az élettársi kapcsolat fennállása, gazdasági kapcsolat megléte szempontjából, így annak nem is volt jelentősége.

- [42] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett, melyben a közbenső ítélet részbeni megváltoztatását kérte azzal, hogy az ítéletábra állapítsa meg, hogy a felperessel 1998 januárjától 2012 áprilisáig éltek élettársi kapcsolatban. Az volt az álláspontja, hogy ugyan az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetése jogszabálysértő. Iratellenesnek tartotta azt a megállapítást, hogy a felek közösen telepítettek gyümölcsöst a **B., CÍM4-CÍM5** ingatlanokra, mert a 2018. április 23-án keltezett alperesi beadvány mellékletét képező FVM határozatból egyértelműen megállapítható, hogy az ültetvényeket a **KFT2.** (**KFT1.**) telepítette. Hiányosnak ítélte a tényállást atekintetben, hogy az elsőfokú eljárásban a 2012-2015. évekre vonatkozó felperesi munkáltatói vagyonyilatkozat nem került beszerzésre a bíróság által, melyben szerepelt a felperes családi állapotára vonatkozó nyilatkozata is.
- [43] Azt a tényt nem vitatta, hogy a felperessel 2012 áprilisa után is közös lakásban laktak, gyermeküket közösen nevelték, a háztartás költségeihez egymás között megosztva hozzájárultak, azonban álláspontja szerint ez még nem alapozza meg a közös gazdálkodást, a gazdasági együttműködéssel nem azonosítható. A közös vagyon működtetése mint gazdasági cél, nem állapítható meg, mivel a közös tulajdonú földeken a **KFT1.** gazdálkodott, melynek 2010-től egyedüli tulajdonosa és ügyvezetője ő maga volt. A felek a kft.-ben lévő közös tulajdonukat szerződéssel megszüntették, így azt egyértelműen alperes különvagyonába utalták. A felperes és a tanúk által említett dolgok (2003-ban traktort vezetett, 2013-ban Excel táblázatot csinált, 2015-ben a felperest a gyümölcsösben látták) egyike sem eredményezett olyan mértékű költségmegtakarítást az alperesi vállalkozásnak, hogy lényegesen meghaladja az érzelmi kapcsolatokra tekintettel nyújtott szívességi szolgáltatások általában szokásos mértékét. A bírósági gyakorlatra utalással állította, hogy a gazdasági közösség csak akkor állapítható meg, ha a felek gazdasági tevékenységüket meghatározó célkitűzéseik az életközösség egész időtartama alatt közösek, ennek érdekében pedig teljes körű együttműködést tanúsítanak, jövedelmeiket a közös célok érdekében együttesen használják fel.
- [44] Álláspontja szerint a bírói gyakorlatban megkívánt törvényi kritériumoknak a felek kapcsolata 2012 áprilisa után nem felelt meg, közöttük teljes körű együttműködés nem volt, neki hallgatólagosan sem volt célzata a vagyonszaporulat vonatkozásában közös tulajdon szerzése. A közös tulajdonú földek hasznosításának jogát átengedték a kft.-nek, így a földek hasznosításából származó jövedelem a kft. bevétele, a felek legfeljebb használati díjra tarthatnak igényt. A használati díj ellentételezése volt az, amikor a kft. fizette a közös tulajdonú lakás nagyobb beruházásainak a költségét. Az ő gazdasági célja ennek a kft.-nek a sikeres működtetése volt, annak bevételeit, jövedelmét a vállalkozásba visszaforgatta, tehát a cég bevételeit a sajátjaként kezelte, azokról egyedül döntött, döntéseibe a felperest nem vonta be, melyet az nem cáfolhat, hogy egy alkalommal a cég kölcsönszerződését tanúként aláírta a felperes. Álláspontja szerint a 2015. május 15-i dátum már csak azért is elfogadhatatlan, mert a felperes 2015. március 9-én bérleti szerződést kötött a munkáltatójával, tehát ezen időpontban már egészen biztosan nem lehetett alperessel semmilyen közös gazdasági célja, hiszen ezen időponttól egyértelműen az alperestől külön képzelte és szervezte az életét.
- [45] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget az érzelmi kapcsolat megszűnésének és a kapcsolat harmadik személyekkel szemben történő felvállalása hiányának. A fogalom meghatározás bármely elemének a hiánya ugyanis azt eredményezi, hogy nem beszélhetünk élettársi kapcsolatáról. A felek között pedig 2012-ben megszűnt az érzelmi kapcsolat, amelyet a tanúként kihallgatott **TANÚ** vallomása egyértelműen igazol, illetve több, egymástól

független eljárásban és hatóság előtt 2012-től egyedülállónak vallotta magát a felperes. A kapcsolat jellegének megítélésénél jelentősége van az együttélés fenntartására vonatkozó szándéknak, márpedig 2012-től fennálló partner kapcsolata, illetve annak tartós jellege az együttélési szándék fenntartásának hiányát igazolja. Nem voltak már közös célok, nem együttesen használták fel jövedelmeiket, a felperes ekkortól már tisztában sem volt a jövedelemszerző tevékenységével, az általa bonyolított ingatlanvásárlások céljával, körülményeivel, sem a 2013-ban saját gazdasági tevékenységére, a különvagyonából létrejött **KFT3.** alapításával kapcsolatos dolgokkal. 2010-ben megszüntették a közös bankszámlát és innentől kezdve egyik félnek sem volt fogalma a másik fél bevételéről és jövedelméről, a felperesnek pedig az alperes 2012. utáni munkahelyeiről sem. 2012. január hónapban készült egy ingatlan-csere szerződés a közös ingatlan és a földek tekintetében, melyet a felperes alá is írt, csak az alperes nem fogadta el. Ez is azt a szándékát igazolja, hogy már ekkor a különválás lehetőségét tervezte, a gazdasági és érzelmi közösség megszűnésének ebben a szakaszában.

- [46] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú közbenső ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes a fellebbezésében kizárólag a szabad bírói mérlegelést támadja, nem adja elő, milyen indokok alapján tartja jogszabálysértőnek az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét. Álláspontja szerint viszont az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a tényállást helyesen állapította meg és abból levont következtetései, jogi álláspontja mindenben megalapozott. Állította, hogy az elsőfokú bíróság rendkívül széleskörben folytatott le bizonyítást és semmilyen értékelendő bizonyítékot és tényt nem hagyott figyelmen kívül, az általa megállapított tényállás a rendelkezésére állt iratokon és a perbeli nyilatkozatokon alapul, jogi következtetése helytálló és az elsőfokú bíróság közbenső ítélete teljes mértékben megalapozott.
- [47] Az elsőfokú bíróság a logika szabályait követve, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összeségében is megfelelően értékelte.
- [48] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem csupán arra alapozta a felek 2012. áprilisa utáni gazdálkodásának tényét, hogy egy közös lakásban laktak, gyermeküket közösen nevelték, illetve, hogy a háztartás költségeihez egymás között megosztva járultak hozzá, hanem arra a tényre is, hogy a kapcsolat kezdetétől kialakult az a hosszútávú és megvalósult cél fennállása, amelynek vonatkozásában az elsőfokú bíróság hivatkozott az alperesnek arra a nyilatkozatára, amely szerint a felek között hallgatólagos megállapodás volt arra nézve, hogy a közös földek hasznosításából származó jövedelmet az alperes kezeli és használja fel a közös, nagyobb mértékű közös kiadásokra, akár a közös lakásra, akár a közös gyermekkel kapcsolatos kiadásokra, amely nem változott 2012. után sem.
- [49] Továbbra is állította, hogy az üzletrész eladása sem eredményezte a gazdasági kapcsolat megszűnését, mindösszesen a megváltozott élethelyzetükhöz alkalmazkodást tükrözte, a volt férje zaklatása vonatkozásában, amely tényt az alperes is egyértelműen elismert, mint ahogyan a közös bankszámla megszüntetése is ezzel volt összefüggésben. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a felek érzelmi kapcsolatának fennállását és a kapcsolat harmadik személyekkel szemben történő felvállalását is teljeskörűen vizsgálta és e körben is helytállóan értékelte a bizonyítékokat, értékelés körébe vonta az alperes partner kapcsolatát is.
- [50] Az ítéletábrának „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábrát az 1952. évi Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján - utalva az 1952. évi Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.
- [51] Az ítéletábrát megállapította, hogy a felek nem nyújtottak be fellebbezést a közbenső ítéletnek az élettársi kapcsolatuk fennállását 1998. januárjától 2012. áprilisáig tartó időszakra megállapító

rendelkezése ellen, emiatt a közbenső ítéletet az 1952. évi Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

- [52] A fellebbezés nem alapos.
- [53] Az elsőfokú bíróság a tényállást a peres felek előadásának, a kihallgatott tanúk vallomásának és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékoknak az egybevetése, azoknak a maguk összességében, az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint történő értékelése alapján helyesen állapította meg és abból a fellebbezéssel érintett körben helytálló következtetésre jutott, melynek cáfolatára az alperes fellebbezésében foglaltak nem voltak alkalmasak.
- [54] Az elsőfokú bíróság a döntését részletesen megindokolta, döntése indokaival az ítélet tábla egyet értett, ezért az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a fellebbezéssel érintett körben az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - utalva az 1952. évi Pp. 254. §-ának (3) bekezdésében írtakra - helyes indokai szerint helybenhagyta.
- [55]
- [56] Az ítélet tábla az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel mindössze az alábbiakat emeli ki:
- [57] Az elsőfokú bíróság helyesen, a bírói gyakorlatnak is megfelelően vizsgálta a régi Ptk. 685/A. §-a rendelkezése alapján az élettársi kapcsolat fogalmi elemeinek a megvalósulását.
- [58] A hivatkozott törvényhely szerinti élettársi kapcsolat fogalom az egységes ítélkezési gyakorlat alapján feltételezi a felek közös lakásban való együttélését, a közös háztartás fenntartását, a felek közötti érzelmi- és gazdasági közösség fennállását, valamint azt is, hogy harmadik személyekkel szemben az összetartozásukat minden vonatkozásban vállalják. A bíróságnak a törvényi feltételek meglétét az eset összes körülményeire tekintettel kell figyelembe venni, a rendelkezésre állt bizonyítékokat összességükben értékelve. A felsorolt tényállási elemek együttes megvalósulása esetén pedig az élettársi kapcsolat fennállását meg kell állapítani.
- [59] A perbeli esetben az élettársi kapcsolat tényét maga az alperes sem vitatta, mindössze azt állította, hogy 2012 áprilisa után valamennyi törvényi feltétel nem valósult meg, mivel ettől az időponttól csupán egy lakásban éltek, érzelmi és gazdasági közösség nélkül. Utóbbi tényét arra alapította, hogy már nem voltak a felperessel közös céljaik, nem együtt használták fel jövedelmeiket, a felperes nem volt tisztában az ő jövedelemszerző és gazdasági tevékenységével.
- [60] Az elsőfokú bíróság a felek életkörülményeit az egész élettársi kapcsolat tartama alatt vizsgálva, helyesen állapította meg, hogy míg az élettársi kapcsolat kezdetén a felek célzottan közös anyagi biztonságuk kialakítására törekedtek, lakást, ingóságokat, termőföldeket vásároltak, közösen működtették a gazdaságot, addig az élettársi kapcsolat utolsó éveiben a gazdasági cél elsődlegesen a megszerzett vagyon működtetésére, a közös háztartás, a családi életközösség fenntartására irányult.
- [61] Az alperes maga sem tulajdonított gazdasági közösséget megszüntető jelentőséget a közös bankszámla, illetve a közös kft. „megszüntetésének”, minthogy 2010. és 2012. között is elismerte a gazdasági közösség fennállását. A felperes pedig indokát adta annak, hogy mi volt az oka a változtatásnak, milyen okra (volt férje zaklatásaira) volt visszavezethető a közös számla és a cég névleges megszüntetése és mi indokolta a hivatalos eljárások során egyedülálló állapotára történt hivatkozását. Alapítván hiányolta az alperes a fellebbezésében a 2012-2015. közötti vagyonyilatkozatok beszerzését, melyben foglalt felperesi nyilatkozatnak a családi állapota vonatkozásában, éppen ezen indokok miatt nem lett volna jelentősége.
- [62] Az alperes 2012 után is hozzájárult a család kiadásainak viseléséhez, állítása szerint is hallgatólagos megállapodás volt a nagyobb kiadásoknak a társaság jövedelméből történő fizetésére. Ha pedig a gazdasági közösség megszűnt volna a felek között, meghatározták volna a földhasználat mikénti számbavételét, a családi kiadások viselését és azok elszámolását.

- [63] A perbeli esetben ezért csupán pénzügyi kérdés volt, hogy a felek miként viselik a háztartás kiadásait, hogyan és miből biztosítják a nagyobb kiadások fedezetét, amelynek a korábbiaktól eltérő változtatása nem eredményezte a gazdasági közösség megszűntetését. Nem elvárás az sem, hogy a felek közösen hozzák meg a társaság gazdálkodásával kapcsolatos döntéseket, vagy bármilyen módon részt vállaljon bármelyik fél a másik munkájában. 2012 után - attól függetlenül, hogy az alperes irányította a gazdasági társaságok működését, a földek művelését -, fennmaradt a megszerzett vagyon működtetésének szándéka, a jövedelmek külön célra történő felhasználásáról nem beszélhetünk. A felperes egyébként alkalmasszerűen segítséget is nyújtott családjával a földek művelésében, a társaság ügyviteli tevékenységében, tekintetben a korábbi évek gyakorlatához képest különbség nem volt. Ez a segítségnyújtás nem vezethető vissza az érzelmi kapcsolaton alapuló szívességi segítségnyújtáshoz sem, minthogy az alperes annak fennállását is tagadta.
- [64] Nem állapítható meg ugyanakkor, hogy a felek között 2012 áprilisát követően megszakadt volna az érzelmi közösség. A felek egy háztartásban éltek, egy hálósobában laktak és közösen nevelték gyermeküket. Függetlenül attól, hogy az alperesnek külső kapcsolata volt, és hogy a felek kapcsolata nem volt kiegyensúlyozott, önmagában ez még nem cáfolja a kapcsolat hiányát. A különválási szándék sem azonosítható magával a különválással. A felek érzelmi kapcsolatára utal az is, hogy a felek féltékenység miatt veszekedtek, vagy hogy az alperes elvárását támasztott a felperessel szemben, sérelmezve utazásai során, hogy a felperes nem készített számára uzsonnát, nem csomagolta össze a ruháját. Harmadik személyek előtt pedig összetartozásukat olyannyira felvállalták, hogy az alperes közeli hozzátartozói is váratlanul tartották a felperes 2015. május 15-i elköltöztetését, arra álláspontjuk szerint a körülmények nem utaltak, a családi rendezvényeket az utolsó pillanatig megszervezték.
- [65] Mindezekből pedig megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a keresetben hivatkozott teljes időtartamban, 2015. május 15-ig a felek között az élettársi kapcsolat törvényi feltételei teljes egészében megvalósultak, azt az alperes fellebbezésében foglaltak nem cáfolták.
- [66] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítélet az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte őt a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, melynek összegét „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg azzal, hogy a meghatározása során figyelemmel volt arra a tényre, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor.
- [67] Eredménytelen fellebbezése folytán a lerótt fellebbezési illetéket és a másodfokú eljárással ügyvédi munkadíjat az alperes viseli.

Debrecen, 2021. február 5.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -